

COMUNICAT DE L'1-O DEL 2018

UN ANY DESPRÉS, CAL MOBILITZAR PER UN PROCÉS CONSTITUENT PER DECIDIR-HO TOT HEM DE FER MÉS 1 D'OCTUBRE

L'1 d'octubre de 2017 marca un abans i un després a la política catalana. Aquell dia ens vam sentir solidaris amb tota la gent que volia votar, amb els que volien votar que sí i amb els que volien votar que no; tots i totes érem iguals davant les amenaces i les porres. Aquell dia vam sentir que formàvem part d'un barri, d'un poble, d'un col·lectiu que volia autodeterminar-se i decidir de forma lliure el nostre futur.

La ciutadania va mostrar la capacitat de desobeir davant l'immobilisme de l'estat i les institucions. La mobilització va ser continuada amb la vaga general el dia 3 d'octubre, la confluència més gran que va sortir al carrer contra el Règim del 78.

La Constitució s'ha modificat via "exprés" al dictat de les polítiques de "retallades" de la UE o i es proposa de retocar-la per qüestionar la protecció que dona l'aforament dels polítics en aspectes privats (per evitar la manipulació de títols i màsters). Ara bé, la Constitució del 78 és intocable si és per eixamplar drets socials o per fer incloure mecanismes democràtics de participació directa, control de càrrecs electes i revocació, o possibilitat de referèndums populars.

Aquesta lluita ha tingut com a resposta una repressió estatal i judicial (contra persones, amb càrrecs públics o no, multades i encausades per exercir les llibertats d'expressió o de manifestació), que hem de seguir denunciant.

Un any després d'aquells fets, i malgrat el canvi en el govern estatal, les causes judicials segueixen obertes i el dret a decidir segueix negat, fins i tot en els nivells més elementals. Entre 2015 i 2017, més de 40 lleis votades per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya (normalment pel PSC i a vegades per unanimitat) han estat suspeses pel Tribunal Constitucional amb els recursos presentats pel govern de Rajoy.

Són lleis que res tenen a veure amb el procés independentista, però que a judici del PP representaven una invasió de les competències de l'Estat. Per citar només alguns exemples, que posen de relleu el seu tarannà progressista, tenim les lleis contra els desnonaments i la pobresa energètica, contra el canvi climàtic, per la igualtat entre homes i dones, o els nous impostos per gravar els pisos buits o els dipòsits bancaris.

La retirada dels recursos per part del govern estatal donaria validesa automàtica a aquestes lleis, però després de més de 100 dies de govern Sánchez això només s'ha produït en un cas: la llei de Sanitat Universal. El mateix succeeix amb la llei Mordassa o les reformes laborals que amplien la precarietat i la de pensions o amb la venda d'armes a Aràbia Saudita, o no volent investigar les corrupcions de la Monarquia, contradient el sentiment majoritari.

Cal recordar que al mateix temps que es produeix la lluita i repressió per la sobirania, el paper negatiu de la dreta del PdCat quan, juntament amb el PP, no ha volgut pujar impostos als que guanyen més de 10.000€ al mes, no ha recuperat les greus retallades a sanitat, ni tampoc no garanteix l'apujada de l'IPC als pensionistes. Segons l'article 50 de la Constitució, les pensions s'han d'actualitzar periòdicament. Fa 4 anys seguits que el PIB augmenta i, els tres darrers anys en més del 3%, i tot i així, no augmenten els salaris ni tampoc les pensions. Els governs que hem tingut fins ara, siguin del partit que siguin, se supediten als dictats de la Troika i de l'article 135 de la Comunitat Europea per destruir l'estat del benestar.

Fa un any es va fer patent la voluntat de transformar els marcs legals i jurídics com expressió democràtica de dret a decidir. Cal tenir present que ni els partits que convocaven el referèndum ni els partits contraris a celebrar-lo no han arribat a formular, públicament en els programes electorals ni des de el Govern de la Generalitat, mesures socials clares i efectives davant les necessitats flagrants que hi ha. No s'han proposat polítiques que persegueixin el frau fiscal i la corrupció, ni apliquen el dret a la renda garantida de ciutadania. Des de el partits en el govern no es parla de recuperar els diners públics que ens han costat les retallades ni d'exigir el retorn dels rescats bancaris.

Més enllà de la crida concreta del referèndum, podem dir que l'esperit compartit dels dies 1 i 3 d'octubre és el d'una ciutadania que es mobilitza per defensar la democràcia; es el d'una ciutadania que actua pacíficament i en contra de la repressió violenta; es el d'una ciutadania que mostra el descontentament davant de marcs jurídics i legals caducs, ineficients, que ens neguen drets i que malversen diners públics. Per a molts, a més, les dates del 1 i 3 d'octubre representen la confluència amb els qui no volen renunciar als valors d'una república social d'esquerres. Ara, un any més tard, creix la necessitat de poder debatre i decidir sobre les nostres vides, de definir entre tots i totes, les relacions socials, econòmiques i polítiques que han de configurar un nou estat al servei de les persones, així com els drets i el bé comú que ha de garantir.

Aquest plantejament ha estat adoptat en esborranys d'algunes assemblees locals que defensen la República i que han fet circular en un document de treball sobre el Procés Constituent. D'aquesta proposta, en volem destacar dos aspectes:

- Primer, ha de ser un procés des de baix, que en totes les seves fases es mantingui lleial a la voluntat expressada per la participació ciutadana.
- Segon, es reconeix l'existència d'altres agents, i que el document és una porta oberta al treball conjunt, braç a braç, amb tota la gent del territori.

A aquests dos objectius que compartim plenament, n'afegiríem un tercer:

- La necessitat d'interpel·lar a aquelles persones, moviments i organitzacions que s'han mantingut allunyades del debat constituent i dels objectius republicans, però que poden ser sensibles a reivindicacions concretes, com ara unes pensions dignes, l'habitatge assequible, la sanitat i l'educació de qualitat i per a tothom, la renda mínima garantida, sense preocupar-nos si algunes d'aquestes reivindicacions entren en contradicció amb polítiques dutes a terme per governs de la Generalitat.

Perquè les institucions les recuperarem quan es puguin fer polítiques que incloguin institucions, consells sectorials, vies, canals de comunicació i participació de la ciutadania en la pràctica de la governança per garantir una democràcia més àmplia, més saludable, amb control de càrrecs, amb més sobirania i al servei del bé comú i del progrés comunitari.

Aspectes com la participació dels que volem decidir-ho tot, multiconsultes de temes socials, d'àmplies majories independentistes o federalistes, són el fil conductor que ens permet, junt amb la mobilització sostinguda, arribar a poder decidir les lleis i els drets que volem amb sobirania.

Aquest 1 d'octubre, amb aquestes eines de la desobediència civil i amb la multiplicitat d'actes previstos descentralitzats, pot donar el tret de sortida a un procés constituent de país democràtic i participatiu.

Grup Promotor del Procés Constituent

Barcelona, 29 de setembre del 2018